

Skupina SRCE
na internetu
[http://](http://srcerazvezani.si/)
srcerazvezani.si/

Leto 13,
št. 63

Marec
2016

Glasilno skupine SRCE

Usmiljen in milostljiv je Gospod, počasen v jezi in bogat v dobroti. Ne pravda se venomer, ne očita na veke. Z nami ne ravna po naših grehah, ne vrača nam po naših krivdah. Zakaj kakor je nebo visoko nad zemljo, je njegova dobroti silna nad tistimi, ki se ga bojijo. Kakor je vzhod oddaljen od zahoda, oddaljuje odnas naša hudodelstva.

Iz Psalma 103

Iz vsebine:

2

p. Viljem Lovše:
Dihanje pod vodo 3. del
(Povzetki iz knjige Richarda
Rohra: Breathing under
Water)

3

Marija Cigoj:
Facebook v resničnem
življenju

4

Marija Cigoj:
Tradicionalni pohod z
Nevijem po Primorski
Cvetka Pišek:
Obisk Lepe Vide v gledališču

5

Andreja Peklenk:
Duhovne vaje v Logarski
dolini februarja 2016

p. Stane Zore:
Ko bom velik ...

Niko Grafenauer:
Mama

6

Prijatelji društva Aletti:
»Tretje« oko

Marija Cigoj:
Vabila, oglasi, obvestila

7

Marija Cigoj:
Letovanje na Murteju 2016

8

Marija Cigoj:
Letni načrt dejavnosti
skupine SRCE za obdobje
september 2015 -
avgust 2016

Skupnost Razvezanih v Cerkvi

HVALNICA LJUBEZNI

Zakaj te ljubim, moj Gospod?
Pač ne zato,
ker si nebesa mi obljubil,
in ne zato,
ker me je strah,
da bi pogubil
si v peklu dušo in telo:
ne ganeta me pekel in nebo.

Le ti me ganeš, moj Gospod,
ko gledam te,
pribitega na križ,
ko vse na tebi je
kot ena sama rana.

Le ti me ganeš, ko trpiš,
ko žali množica te zapeljana
in ko umiraš zame in za - vse.

Le to ljubezen občudujem,
in ko bi ne bilo nebes,
bi ljubil te,
in ko bi ne bilo pekla,
ne mogel bi žaliti te.

Ko ves se ti darujem,
darov za to ne pričakujem,
saj ljubim te samo, ker si
ljubezen sama, vir vse milosti.

sv. Frančišek Ksaver

DIHANJE POD VODO (3. del)

Po knjigi »Breathing under Water« povzel p. Viljem Lovše

Richard Rohr

Foto: Igor Ribič

OBUPNO HREPENENJE

»Bog starodavni je pribežališče. Njegove večne roke lahko preženejo sovražnika pred tabo.« (5 Mz 33,27)

»Da, sami v sebi smo sprejeli smrtno obsodbo, da ne bi več zaupali vase, ampak v Boga, ki obuja mrtve.« (2 Kor 1,9)

»Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmili; pritekkel je, ga objel in poljubil.« (Lk 15,20)

Le moč, ki je večja od nas samih, obnovi naše duhovno, telesno in duševno zdravje. Izročitev v veri se ne zgodi v enem trenutku, ampak je stvar dolgega potovanja - romanja, hoje v zaupanju, je postopno izpuščanje, odvajanje in prepuščanje v Njegove roke. Nikomur ne uspe ob prvem ali celo drugem poskusu. Želja in hrepenenje morata biti pomembno poglobljena in razširjena.

Če se hočemo končno prepustiti ozdravljenju, moramo imeti hkrati v sebi odprta tri prostorja: našo nepopustljivo glavo, naše zaprto srce ter naše obrambno in zavarovano telo. To je delo duhovnosti in deluje. Da, navsezadnje je to delo moči, ki je večja od nas in nas bo vodila k veliki jasnosti in globini gledanja. Zato je vera eno najbolj celostnih in svobodnih človeških dejanj. Vodi v tako široko in globoko zaznavanje stvarnosti, da ga večina religioznih izročil imenuje »svetloba«.

Ne pozabimo, da je Jezus zase (Jn 8,12) in tudi za nas dejal, da smo luč sveta (Mt 5,14). Kristjani na to pogosto pozabljamo. Tak svetli pogled na nas je dokaj v nasprotju s stvarjo (ki je miselno zaprta, mrtvega srca in zanika telo), ki so jo iz vere naredile mnoge religije, na zahodu tudi katoliška. Saj ste že verjetno slišali izjavo, da religijo živijo ljudje, ki jih je strah pekla. Duhovnost pa živijo ljudje, ki so »šli skozi pekel«.

Neškodljivi miselni sistem verovanja mnogih religij je verjetno danes največji vzrok za sodobni ateizem, kajti ljudje vidijo, da religije na splošno niso napravile oseb močnejših, ljubečih ali ustvarjalnejših, pogosto so še slabši od preostalih skupin. Želim si, da mi tega ne bi bilo treba reči, toda religija lahko ustvarja najboljše ali pa najslabše ljudi. Jezus je glede tega povedal več zgodb v različnih okoliščinah. Zgolj razumski verski sistem raztrga ljudi na kose, medtem ko resnična vera zbere vse naše dele (telo, srce, glavo) in nam omogoča širokavalovno postajo s celovitim zvokom - namesto statične monotonije. Premagovanje obrambnih zidov okrog naše pameti, srca in telesa zahteva večji kirurški poseg in daljše obdobje našega življenja. Dolgo traja, da se poslovimo od lažnih programov za srečo in številnih oblik odpora do vsega, kar je neposredno pred nami. Znotraj tega poteka bistvo spreobrnjenja.

Čeprav je težko verjeti, je vendar res, da mnogi formalno verni ljudje ne verujejo v dejavno in učinkovito stvarnost Svetega Duha. Mislijo, da je njihova naloga nekako učiti se, uvajati ali doseči Duha, in zato nikdar ne pridejo do tega, da bi se veselili in uživali ob tem, kar je

že in vedno dejavno navzoče ter jim stoji ob strani. Walter Wink imenuje to teološki pogled na svet v nasprotju z učlovečenjskim pogledom na svet, ki je pristno krščanski. Ko si ves tam, boš vedel. Ko si ves navzoč, se bo začela gostija.

V svojih pripovedih o gostiji je Jezus povedal, da vsak izmed nas najde opravičila in izgovore, zakaj ne pride na nekaj tako svobodnega, prostranega in vsem dosegljivega. Še je prostor, pravi Jezus na koncu (Lk 14,15-24). Zdi se, da mnogi ne pridejo zato, ker seznam povabljenih vključuje dobre in hudobne (Mt 22,10). Ego ali meso bi se rajši pridružilo zasebnemu klubu izbrancev ali zaprti skupnosti, čeprav je Peter rekel: »meni pa je Bog pokazal, da ne smem nobenega človeka imenovati omadeževanega ali nečistega« (Apd 10,28). Tudi sam je potreboval kar nekaj časa, da je to doumel in začel zares živeti.

Ko so vsi trije notranji prostori odprti in poslušajo skupaj, smo lahko vedno navzoči. Biti navzoč pomeni, da veš, kaj moraš vedeti v nekem trenutku. Biti navzoč pomeni dovoliti trenutku, osebi, misli ali položaju, da te spremeni.

Odpreti tri notranje prostore

Tukaj bom na kratko opisal tri odprta notranjosti, vas pa spodbujam, da si poiščete tudi druge vire za globlje razumevanje vsake od teh disciplin.

Da ohranjamo odprto prostorje uma, potrebujemo obliko kontemplativne ali meditativne prakse. Prav to so v zadnjih stoletjih najbolj zanikali in nadomeščali zgolj z recitiranjem govornjenih molitev, kar ni isto kakor kontemplativni um in nas pogosto zgolj potrjuje v lastnem vzvišenem ali na strahu temelječem sistemu. Molitev in kontemplacija sta nujni sestavini za proces. Osebnopisujem kontemplacijo kot »nedvojno zavest« in menim, da je nujno treba preseči »smrdljivo razmišljanje« večine odvisnikov, ki jih vleče v logiko »vse ali nič«. Lahko bi rekli, da je pristna duhovnost vedno stvar izpraznitve uma in čutenja srca hkrati.

Če hočemo ohranjati odprt prostor srca, potrebujemo več stvari. Najprej skoraj vsi potrebujemo ozdravljenje preteklih ran. Cerkev je tem ranam dala malo čudno ime »izvirni greh«. Zanj smo rekli, da ni nekaj, za kar smo krivi mi osebno, ampak nekaj, kar nam je bilo povzročeno in prehaja iz roda v rod. Zato nikogar za nič ne krivimo. Če ni bilo enega, je bilo drugo. Eneagram je čudovito duhovno orodje, ki poimenuje devet najsplošnejših programov za srečo ali strategij za preživetje. Pokaže, da smo v svojih čutenjih tako ali drugače vsi ranjeni. Vsak tip človeka je pol pravi in pol napačen. Pri tem pa je pomembno, da prepoznamo ta polnapačni del svoje osebnosti, zato da lahko osvobodimo svojo pravo in dobro plat.

Prav tako moramo biti v pravem odnosu s ljudmi, da bi nas drugi ljubili in se nas dotikali na globljih ravneh, mi pa njih. Nič drugega ni sposobno tako pozitivno in nenehno odpirati srčnega prostora.

Menim, da je srčni prostor pogosto najlažje odpreti z dejavnostmi desne možganske polovice, kot so: glasba, umetnost, ples, narava, post, poezija, igra, življenje potrjujoča spolnost in sama umetnost odnosov. Množični morilci so vsi brez izjeme samotarji, ki so živeli zgolj v svoji glavi in svojih napačnih razlagah.

Spomnim se časov, ko sem opravil mašo tako, kot je potrebno, a s hladnim srcem. Šele ko sem bil sredi skupnosti in sem sprejemal pristne nasmehe in tople objeme, sem se začel zavedati, da je bilo pred tem moje srce zaprto. Končno je spet postalo nežno in povezano. To velja za vsako izkustvo spreobrnjenja: kako močno si potreboval to izkustvo, veš šele, ko si ga prejel in si že na drugi strani! Zato je potrebna vztrajnost vere in upanja, da te nosita skozi najbolj preobražajoča izkustva. Ko lahko dopustiš drugim, da vplivajo nate in te spremenijo, je tvoja skrita kamrica odprta.

Če hočemo sploh imeti srce ali imeti srce za druge, menim, da mora biti to najprej vsaj enkrat zlomljeno in kot zlomljeno odprto. Kakor je Simeon povedal Mariji: »In tvoje lastno srce bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.« (Lk 2,35)

Če hočemo imeti svoje telo z manj obrambne drže in ga hočemo živeti prav zdaj, da smo v njem celostno navzoči za druge, sta prav tako potrebna proces in delo zdravljenja preteklih ran in številnih spominov, ki se zdi, da so se nakopičili v telesu. Telo nikdar ne preneha pošiljati svojih sporočil, a k sreči nikdar ne laže. Nasprotno pa vas razum lahko nenehno vara. Večkrat je rečeno, da se je Jezus običajno telesno dotikal ljudi, ko jih je ozdravljaj. Vedel je, da je spomin, ki boli, nakopičen v telesu.

Vsak maser pozna moč zdravilnega dotika, ki je zagotovo del vloge zdravega spolnega odnosa, telesnih vaj, objemov. Zato je tako pomembno, da majhne otroke obvarujemo pred vsakimi negativnimi in strah vzbujajočimi telesnimi sporočili. Telo ve in si zapomni.

Vedno sem globoko razočaran, ko vidim, da ima krščanska religija, ki edina veruje, da je Bog postal človeško telo, tako pomanjkljivo in očitno negativno držo do utelešenja, telesnega sveta, spolnosti, čustev, živali, zdravih telesnih dejavnosti, kot je lahko tudi joga, in do same narave. Zdi se mi, da je zahodno krščanstvo veliko bolj oblikoval Platon (telo in duša sta v vojni) kakor pa Jezus (telo in duša sta že eno). Mnogi med nami telo bolj zatirajo in zanikajo kakor razum ali srce.

Telo je kakor spregledan srednji otrok v družini, ki se zdaj maščuje s preveč impulzivnim najedanjem, spolnostjo, pitjem, anoreksijo, bulimijo in vsemi odvisnostmi. K temu lahko prištejemo še vse neupoštevanje in malomaren odnos do planeta, živali, vode in zdrave prehrane.

Vsekakor se zdi, da razdiramo svoje lastno gnezdo, ker naj bi slednje končno ne bilo pomembno, saj je odrešenje zgolj načrt evakuacije za prihodnji svet. Prav malo vere je pri tem v besede, ki jih ponuja Sveto pismo, ko govori o novih nebesih in novi zemlji (Raz 21,1).

Delo in naloga duhovnosti je nenehno osvobajanje glave, srca in telesa za svetlo gledanje in bivanje - in ne zgolj razumska odločitev za Jezusa ali enkratna zavarovalna polica prejetih zakramentov. Večina razumarskih cerkva se ne dotika srca, večina srčnih cerkva se ne zmeeni za razum, skoraj vse pa spregledajo telo, kakor da je popolnoma nepomembno. Še več, razumarske cerkve običajno niso kontemplativne, srčne cerkve pa imajo malo sposobnosti razločevanja prefinjenih čustev in čutenj, sredi katerih vidimo resnično ali pa ne. Ljudje telesa so ali zapustili cerkve ali pa so, kar je še slabše, ostali v klo-

peh in vere ne jemljejo resno kot nekaj stvarnega, nujnega ali čudovitega.

Znova povezati srce, glavo in telo

Če bomo prišli do prepričanja, da lahko naše zdravje obnovi le višja sila od nas, potem bomo do tega prišli z razvijanjem sposobnosti za preprosto, jasno in urejeno prisotnost. Tisti, ki so lahko hkrati navzoči z glavo, srcem in telesom, bodo vedno srečali Prisotnost, pa če jo kličejo Bog ali ne. Najbolj se teh veščin učimo tako, da pustimo življenju priti k nam pod lastnimi pogoji in se ne upiramo čudoviti skrivnosti, ki je povsod in ves čas ter se podarja tudi nam. Bog prihaja k nam skrit in prikrit kot (skozi) naše življenje, kakor je zapisala duhovna pisateljica in voditeljica duhovnih vaj Paula D'Arcy.

Vse, kar lahko storimo, je, da se odstranimo izpod nog, zaznavamo in jokamo nad svojim obrambnim vedenjem ter da svoje telo, srce in um varujemo pred svojo zaprtostjo. In navzočnost, ki je zagotovo najvišja moč, je potem očitna, vseobjemajoča in takoj učinkovita. Je takojšen objem z Božje strani. Neučinkovitost je čas, ki ga potrebujemo, da začnemo verovati, kar je počasno in postopno zdravljenje ter ponovno povezovanje glave, srca in telesa, da bi lahko delovali kakor eno. Obe smeri/gibanji sta ključnega pomena: zdravljenje nas samih in zdravljenje naših vedno omejenih in celo strupenih podob o Bogu. To bo samo po sebi večkrat ponovno povežalo vse tri dele naše človeškosti (glavo, srce in telo) v čudovit sprejemnik. Pravo izkustvo Boga nas resnično odreši, ker je vedno boljše, kakor smo pričakovali ali si zaslužili.

Končajmo z blagoslovom sv. Pavla, ki je v svojem prvem pismu prepoznal vse tri dele človeške osebe: »Sam Bog miru naj vas posveti, da boste popolni. In vse, kar je vašega, duh, duša in telo, naj bo ohranjeno neoporečno, dokler ne pride naš Gospod Jezus Kristus.« (1 Tes 5,23).

FACEBOOK V RESNIČNEM ŽIVLJENJU

Marija Cigoj

To je za tiste moje vrstnike in vrstnice iz starejše generacije, ki ne razumejo, zakaj obstaja Facebook.

Odločil sem se preizkusiti, kako deluje pridobivanje prijateljev mimo Facebook-a z uporabo enakih načel.

Torej, vsak dan se sprehodim po ulici in povem mimoidočim, kaj sem jedel, kako se počutim, kaj sem naredil prejšnji večer in kaj bom storil jutri zvečer. Potem sem jim dal slike moje družine, mojega psa, mačka in sebe pri vrtnarjenju ter kako preživljam čas v svojem bazenu.

Prav tako sem prisluhnil njihovim pogovorom, in sem jim povedal, da jih imam rad.

In stvar deluje. Imam že tri osebe, ki mi sledijo: dva policista in enega psihiatra.

TRADICIONALNI POHOD Z NEVIJEM PO PRIMORSKI

Marija Cigoj

Foto: Gena Pupis

Zunaj že cel dan dežuje, malo poležavam, gripa me že deseti dan ne spusti iz rok, pa sem se spomnila na letošnji januarski izlet z Nevijem po Primorski. Nihče ni napisal prispevka za glasilo, bom si pa jaz pregnala malodušje in prisilno mirovanje, pa bom z vami podelila lepe trenutke, ko smo skupaj rajžali po delu naše lepe Primorske.

Iz Ljubljane smo se odpeljali nekaj po 7.00 uri in se ob 9.00 uri zbrali v Dekanih. Tam sta nas pričakala Nevijo in Ančka z jutranjo kavo, čajem in domačim štrudljem. Nikoli ne pozabita na ta tako dobrodošel uvod v nov dan.

V Dekanih smo se najprej ustavili v cerkvi in poprosili za Božji blagoslov na naši poti. Ogledali smo si tudi zanimive jaslice, postavljene na temo usmiljenja: ob poti, ki se je vijugala skozi mah, so stale table z napismi usmiljenja, odpuščanje, tolažba,

Iz Dekanov smo se v jasnem vremenu peš odpravili proti Tinjanu. Višinska razlika je 450 m. Vzpon iz Dekanov na Tinjan je bil poplačan s čudovitim pogledom na Alpe, morje, Trst, Koper... Na najvišji točki našega romanja nas je čakal poglavar nebeške vojske, sv. nadangel Mihael. Nevio je odšel po ključ cerkvenih vrat, da smo si cerkev ogledali in se priporočili nadangelu Mihaelu. Nato nas je pot vodila do vasi Stepani, kjer smo se za kratek čas ustavili in si ogledali cerkev sv. Jakoba, nato pa se odpravili naprej proti Rožarju in Rižani. Vmes smo našli sončen prostor ob poti, pravišen, da smo se posedli in pojedli malico iz nahrbtnikov.

Rižana je razpotegnjena obcestna vas ob istoimenski reki. Na severu je stisnjena ob pobočji Rožarskega hriba (176 m) in Brda (201 m). Na nasprotni strani jo omejujeta cesta Koper-Ljubljana in reka Rižana. Kar nekaj časa smo pešačilo ob reki in železniški progi, nato pa smo reko prečkali in pot nadaljevali nazaj proti Dekanom.

Izlet oz. pot ni bila težavna, tukaj ni visokih gora, je pa bilo potrebno vztrajno premikati noge, saj smo skupno prehodili okoli 15 km, da smo pohod zaključili zopet v Dekanih. Nevijo je odprl vrata svojega premičnega doma in kar nismo se mogli takoj raziti. Če pa smo hoteli s tempo priti domov, smo morali pohiteti.

Hvala Neviju in Ančki, vsako leto je na Primorskem lepo doživeti. Hvala vsem 16. pohodnikom za vse lepe misli in pogovore, za smeh in resne teme, ki smo se jih

dotaknili med hojo in postanki. Lepo je deliti z drugimi, tudi ko se ustavimo in potegnemo dobrote iz svojih nahrbtnikov. Cel dan pa nas je obsipavalo sonce s svojo svetlobo in toploto. Tudi burjo smo skusili in kdor ni imel dobre vetrovke, ga je res prepihal do kosti.

Bogu hvala za še en lep, bogat dan, ki smo ga srčki skupaj preživeli.

OBISK LEPE VIDE V GLEDALIŠČU

Cvetka Pišek

Lepa Vida je mit v slovenski literaturi, iz katere so črpali motiv za svojo pripoved pisateljji in pesniki: Jurčič, Aškerc, Prešeren, Cankar ...

Jurčičeva Lepa Vida je imela starega moža in otroka z njim. Zapustila ju je zaradi lepega, mladega, prepričljivega tujca. Vso jo je premamil. Ko je ugotovila, da ta ljubezen ni bila prava, je morala v tujini odslužiti trdo kazen za »svoj greh«. Ko se Lepa Vida vrne, ni več, kar je bila. Strta in bolna, duševno in telesno, je od žalosti umrla. Njena namišljena sreča je trajala le malo časa.

Podobno so šle po sledih sreče in zaslužka v tujino aleksandrinke ter še mnoga druga slovenska dekleta. Hrepenenje po lepem, dobrem in pravičnem še danes vodi ljudi, da tvegajo in gredo v neznano.

To lepo, dobro in pravično so želeli predstaviti v Cankarjevi igri, in sicer kot harmonijo, skladje glasbe, plesa in tistega božjega - transcendentalnega, presežnega, po čemer hrepenimo vsi, čeprav vsak po svoje, ki je v ljudeh prvinsko in ga lahko poteši le Bog. Hrepenenje po dobroti, resnici in ljubezni je naša pravica, do njega imamo dostop ne glede na to, kakšni smo in kje smo. Človek čuti, da mu je dano hrepeneti. Vedno moramo iskati in verjeti, da je nekaj mogoče dobiti. Ko nehamo hrepeneti, je konec upanja. To naj se ne bi zgodilo nikomur, ker je za vse nas zadosti dobrote, lepote, resnice in ljubezni. Samo iskati jo moramo, z neustavljivo močjo, dokler je ne najdemo. Seveda pa ne prek meja svoje odgovornosti in vesti. Lepa Vida je prestopila te meje - zanemarila otroka in moža, to pa je bilo zanjo usodno.

Igra prikaže žalostnega in zapitega mladega človeka, ki je izgubil ženo - očitno mu je pomenila vse - ter ostal brez vsega. A tu in tam je zaznati upanje, ki v človeku vedno tli. Nimamo vsega, kar bi radi, da bi bili popolnoma srečni. A če zavržemo še tisto najdragocenejše, kar imamo, izgubimo vse. Toda ne smemo iti prek meja svoje odgovornosti. Življenje nam je darovano, odgovorni smo zanj in za bližnje, s katerimi živimo, pa če je še tako težko.

V igri nastopata skrajni idealizem in lepota proti neprestanemu boju, boju za stanovanje, službo, polno vrečko predelanih živil, za modne obleke, čevlje, najnovejši in najtanjši računalnik ... V gonji, da bi postali popolni, se nenehno bojujemo, zato da stojimo na mestu. Naša duša, ujeta v ta krč, pa hrepeni po svobodi, prebivališču, od koder izhaja, po lepoti.

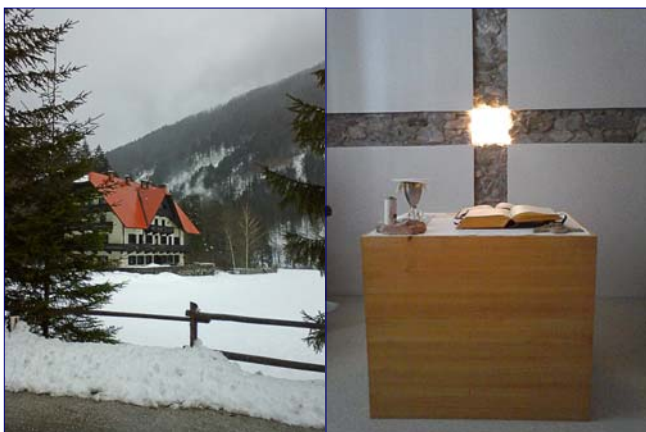
Cankar je z Lepo Vido oblikoval lik, ki štirim brezdomcem tik pred smrtjo pooseblja objekt hrepenenja - v hiši hrepenenja čakajo nanjo, ki je odšla v paradiz. Osnovna nit predstave je prepoznati živost, kaj se upira smrti, kaj je tisto, kar ubija. Prebuditi želi duše gledalcev in jih splesti v ples duš. Z Lepo Vido je prikazana pot, način, kako ustvariti take trenutke v gledališču. Gledalec ima neprestano občutek, da se bo na koncu vendarle vse razodelo. Prvo počelo vseh naših dejanj ne bo volja, marveč vzgib, ki se poraja iz mističnega v nas.

Lepa Vida je torej simbol hrepenenja po lepem, dobrem, izpolnjenem življenju, po popolnosti in obilju, po tistem presežnem. Toda le Bog lahko izpolni vsako naše hrepenenje. On je polnost bogastva - ne daje na mero, ampak čez njo. Le izprazniti moramo svoje posode, da nam jih napolni do vrha. Se pravi: zanj moramo pripraviti prostor v srcu in on nam ne bo ostal dolžan, mi pa ne praznih rok. Kajti Bog ne prelamlja svojih obljub!

DUHOVNE VAJE V LOGARSKI DOLINI FEBRUARJA 2016

Andreja Peklenk

Vedno, ko nanese beseda na Logarsko dolino, se pojavi v meni nek lep občutek, občutek miru, sprejetosti, tišine, topline, skratka nekaj lepega. Ko pomislim, da bom spet stopila v tisto veliko hišo, ki na prvi pogled ne pritegne oziroma se zdi celo hladna, pa tisti, ki smo že doživeli njen objem na duhovnih vajah, vemo, da to ni res in da ima ta velika hiša svoj čar. Ko te na pragu z nasmehom sprejme s. Štefka, ko stopiš v kuhinjo, kjer se na štedilniku na drva vedno nekaj kuha ali greje, ko stopiš po njenih škripajočih stopnicah v sobo, te ta hiša sprejme z odprtimi rokami in počutiš se preprosto doma.

Poseben čar je, ko te zjutraj zbudi Vivaldi, ki se razleže po njenih hodnikih. Letos se nas je manjša skupinica udeležila duhovnih vaj, ki jih je organizirala Maja. Spremljal nas je p. Robin, ki je skrbel za vsakodnevno sveto mašo, s. Štefka pa za vse ostalo. Praktičnost manjše skupine je to, da intenzivno delaš, se več pogovarjaš, se posvetiš svojim razlogom zakaj si prišel in se povežeš na nekem drugem, duhovnem nivoju med sabo. Celodnevne

meditacije, ki jih je s svojo mirno energijo in znanjem vodila s. Štefka so prinesle marsikateri odgovor in rešitev problema, ki ga je seveda po duhovnih vajah treba spraviti v realnost, če to seveda želimo. V prijetni majhni kapeli v prvem nadstropju, pa so bile maše ob našem petju in zvoku kitare ter orglic, ki jih je obvladal eden od udeležencev »polne« in prijetne. Kot vedno je minilo prehitro.

KO BOM VELIK ...

p. Stane Zore

Ko bom velik, bom pilot.
Lovil se bom z oblaki in pod soncem risal pot.
Ko bom velik, bom šofer.
Vozil bom po svetu in krotil rohnečo zver.
Ko bom velik, bom zdravnik.
Premagal bom bolezen, da bo spet vesel in zdrav bolnik.
Ko bom velik... iz danes v jutri hrepeni otrok.
In vrata v cilj so vedno na dosegu sanjskih rok.
Ko sem zrasel sem ostal OTROK, ki se igra v naročju tistih sanj, ki jih v moje dneve riše Bog.

MAMA

Niko Grafenauer

Mama je od vseh ljudi najboljša na svetu,
ker se mi rada smeji
in ker je par očetu.

Z mamo se oče poljublja,
z njo hodi spat in z njo vstaja
in kar naprej ji obljublja
vse od kraja.

Z njo se fotografira,
objet preko rame,
in z njo se prepira,
kadar se vleče zame.

Mama očetu bere misli
in vse njegove želje ugane.
Pomaga mu, kadar so dnevi kisli,
ali če z levo nogo vstane.

Mama ne more biti sama,
ali imeti za par kakšnega strica.
Saj vsi vemo, da je mama
boljša očetova polovica.

Le kako bi bilo očetu
brez mame,
ko bi ga le pol hodilo po svetu
in nič ostalo zame?

»TRETJE« OKO

Prijatelji društva Aletti

Mnogi so se v zadnjem času obrnili na nas s prošnjo za razlago podobe na logotipu svetega leta, ki se je pravkar začelo, zato smo se odločili, da tudi vsem vam posredujemo vrstice, ki sledijo.

Logotip je narejen kot stilizacija vstalega Kristusa, ki se mogočno spušča v pred-peklo, v kraljestvo smrti, da bi našel izgubljenega Adama in Evo. Podoba je teološko večplastna in se navdihuje ob številnih patrističnih besedilih, predvsem pri poeziji sv. Efrema Sirskega.

Gre za eno najbolj razširjenih velikonočnih podob prvega tisočletja, ki jo najdemo, med drugim, na grobu sv. Cirila v Rimu. Na njej se v velikonočni skrivnosti razodeva izpolnitev učlovečenja, ki za človeka pomeni odrešenje. Kristus vzame nase vso človeško naravo in zato ne vstane od mrtvih sam, temveč z vsem človeštvom, z Adamom.

Preko svojega izpraznjenja (kenoze), trpljenja in smrti se Božji Sin poistoveti z mrtvim Adamom, da bi lahko vstopil v njegov grob. Kot vstali Gospod prebije zapahe vhoda v kraljestvo smrti in jih zmagovalno pohodi. Hudič se je namreč posluževal strahu pred smrtjo, da bi človeka obdržal v suženjstvu greha, Kristus pa te zapahe prevrne, tako da se za nas razodenejo kot pot v življenje.

Prizor sovpada s podobo Dobrega pastirja, ki gre iskat izgubljeno ovco in si jo naloži na ramena z vso očetovsko ljubeznijo. Ta izgubljena ovca je Adam, ki se je zaradi greha skrnil pred Bogom in se zatekel v grob. Kristus pa se kot Dobri pastir napoti za to ovco, se pravi za mrtvim človekom; najde ga v grobu, ga obudi in vzame na ramena, da ga povede k Očetu. Oče je namreč tako vzljubil svet, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi našel upornega, izgubljenega, mrtvega človeka. Usmiljeni Oče želi, da se Sin dotakne mrtvega človeškega mesa z njegovo ljubeznijo, ki more prav tega človeka obuditi in preobraziti v Božjega otroka. Ko se človeka dotakne Božje usmiljenje, se njegovo življenje spremeni.

Tako pride do srečanja med Adamom in novim Adamom, Kristusom. Bližina obličij želi izraziti prav usmiljenje Boga Očeta, ki pošlje svojega Sina, da bi bil kot človek solidaren z vsakim človekom, da bi ga odrešil in prenovil. Zato se tudi njuna pogleda srečata oziroma postaneta eno samo oko. Bog se v svojem Sinu privadi gledati tudi z Adamovim očesom in Adam se zaradi prejetega usmiljenja nauči gledati sebe, druge in svet z Božjimi očmi. Adam odkrije svojo podobnost z novim Adamom, z Gospodom. Stari Adam je odrešen, ker v novem Adamu odkrije Očetovo usmiljenje. Vsak človek tako v Kristusu odkrije svojo človeškost, svojo poklicanost, saj v Njegovem pogledu zre Očetovo ljubezen.

Ta prizor je obdan z modrim svetlobnim sijem, ki se v koncentričnih krogih razvije v vse temnejšo modrino. S tem je na eni strani poudarjena temina oblasti smrti, se pravi noč greha, ki jo Kristusova luč razkroji. Po drugi strani pa je prav zaradi simbolne polkrožne oblike izpostavljena tudi skrivnost neprodorne Božje ljubezni, ki se je razodela v Kristusovi božje-človeškosti. Ta ljubezen nam je blizu kot Očetovo usmiljenje, obenem pa se skriva v nedoumljivih globinah Svete Trojice.

VABILA, OGLASI, OBVESTILA

Srečanja skupine SRCE v letu 2015 / 2016 so enkrat mesečno, praviloma vsak četrti ponedeljek v mesecu pri sv. Jožefu v Ljubljani, ob 19.30 uri.

8. srečanje skupine SRCE bo 25. 4. 2016. Tokrat bo z nami p. Damjan Ristić. Spregovoril nam bo o temi **Skrivnost trpljenja.**

Prostovoljne prispevke lahko oddate na vsakem srečanju skupine SRCE **Cvetki Videnič.**

Bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojimi prispevki. Pošljite jih na e-naslov **marija.cigoj@gmail.com**, **helena.skrlep@gov.si** ali **igor.ribic@ijs.si**.

Skupina SRCE ima svojo spletno stran. Ogledate si jo lahko na povezavi: **http://srcerazvezani.si/**.

Spletna stran je sodobna in je glavni vir informacij skupine SRCE. Takoj na začetku nas na kratko popelje po vsebini strani in opozori na nekaj možnosti za prebiranje, da se lažje znajdemo.

Do informacij o skupini SRCE lahko pridemo tudi preko socialnih omrežij s klikom na ikone TWITTER, FACEBOOK, GOOGLE+. Povabljeni ste, da se tudi tam pridružite. S klikom na zadnjo ikono pa nam na e-naslov **razvezani.srce@gmail.com** pošljete sporočilo in nas seznanite z vašimi mnenji, predlogi, ... Vabljeni vsi, ki si želite sodelovati pri oblikovanju in objavljanju posameznih vsebin. Oglasite se in se nam pridružite!

LETOVANJE NA MURTERJU 2016

Jezuiti nam bodo to poletje zopet prijazno odstopili svojo hišo na otoku Murterju in nam omogočili počitnikovanje **za razvezane** v terminu **od 10. 8. do 20. 8. 2016**.

Vabimo vse, ki bi morda želeli počitnikovati s skupino SRCE, naj pohitijo s prijavo. Sporočiti je potrebno ime in priimek, za otroke pa tudi starost.

POMEMBNO

- Naslov doma: MURTER / TISNO, DSJ, Kruna Kaleba 2, TISNO.
- Letuje se na lastno odgovornost posameznika oziroma staršev.
- Ob prijavi je potrebno izraziti želje o posebnostih pri prehrani (razne diete ...).
- V primeru posebnosti, povezanih z zdravjem posameznika, je potrebno izročiti vodji počitnikovanja v zaprti kuverti opis posebnosti in zdravila, ki jih mora jemati posameznik.
- Kuhali bomo sami, po razporedu, sami bomo skrbeli za red in čistočo.

Za potrditev prijave je treba **do 30. 4. 2016 vplačati akontacijo** v višini polovice stroškov bivanja, pred začetkom počitnikovanja pa še drugi del stroškov bivanja in okvirno določen znesek za prehrano.

KRATKA PREDSTAVITEV

Počitniški dom je na čudovitem kraju ca. 50 m od morja. V hiši je prostora je za ca. 20 oseb, z malo potrpežljivosti in strpnosti je počitnikovanje mogoče izpeljati tudi ob številčnejši udeležbi (po načelu »pohlevnih ovac gre veliko v en hlev«). Na razpolago je 5 sob s skupno 18 posteljami (+ majhna sobica za patra).

V hiši so urejene sanitarije in tri prhe. Količina tople vode bo odvisna od moči sončnih žarkov.

Na dvorišču je pokrit prostor - jedilnica. Kuhinja je majhna in jo bo uporabljala »dežurna ekipa« za pripravo dnevnih obrokov.

Pred hišo je parkirišče za tri avtomobile, vendar je mogoče parkirati nekoliko više pri cerkvi ali kje ob obali. Za dostavo ob prihodu in odhodu bo mogoče začasno parkiranje vozil v neposredni bližini.

V samem mestu ni urejene plaže, nekako 200 m od hiše je »divja plaža« s čisto vodo, kamenjem z možnostjo izbire senčnega ali sončnega »prostorčka«. Prh tod seveda ni. Urejena plaža je v bližnjem kampu, oddaljenem od počitniškega doma ca. 1,5 km.

STROŠKI

PREVOZ (osebni avto): cestnina, gorivo (ob povprečni porabi 8 litrov/100 km) skupaj ca. 160,00 EUR v obe smeri, 40,00 EUR na osebo v obe smeri (upoštevaje 4 osebe v avtu).

BIVANJE: Stroški bivanja na dan znašajo 10,00 EUR za odraslega, 8,00 EUR za mladino, 5,00 EUR za osnovnošolskega otroka, majhni otroci bodo bivali brezplačno.

HRANA: stroški za desetdnevno prehrano so ocenjeni na 50,00 EUR na osebo (izkušnja iz leta 2015). Dobrodošla pa je kakršna koli hrana iz lastnih vrtov, njiv...

OSTALO

Glede prevoza se bomo dogovorili na sestanku pred odhodom, ko bo znano, koliko nas bo potovalo in kdo bo potreboval prevoz.

Če vas v zvezi z letovanjem še karkoli zanima, pokličite 051 335 404 ali pišite na e- naslov: marija.cigoj@gmail.com.

Lep pozdrav in gremo skupaj na morje!

LETNI NAČRT DEJAVNOSTI SKUPINE SRCE ZA OBDOBJE SEPTEMBER 2015-AVGUST 2016

Marija Cigoj

SEPTEMBER 2015

13. 9. Romanje (organizira Tomaž Rozman)
28. 9. **1. srečanje:** Rezultati ankete o razvezanih, razvezanih in ponovno poročenih (p. Ivan Platovnjak)

OKTOBER 2015

11. 10. Kostanjev piknik (organizira Tomaž Rozman)
26. 10. **2. srečanje:** O Božji previdnosti (p. Janez Poljanšek)

NOVEMBER 2015

22. 11. Izlet na sv. Katarino (organizira Tomaž Rozman)
23. 11. **3. srečanje:** Vera in religija (p. David Bresciani)

DECEMBER 2015

3. 12. Prešernovo gledališče Kranj (organizira Tomaž Rozman)
21. 12. **4. srečanje:** Razločevanje Božje volje po sv. Ignaciju (p. Ivan Hočevar)
31. 12. maša pri Sv. Jožefu, ogled gledališke predstave, silvestrovanje (organizira Cvetka Lavrič)

JANUAR 2016

16. 1. Pohod / izlet - Primorska (organizira Nevio Santin)
25. 1. **5. srečanje:** Zadnje mesto (Lk14) (p. Janez Poljanšek)

FEBRUAR 2016

7. 2. Izlet-romanje na sv. Višarje (organizira Tomaž Rozman)
21. 2. Pohod k sv. Primožu (organizira Tomaž Rozman)
22. 2. **6. srečanje:** Ljubezen, usmiljenje, sočutje, ... (p. Franc Kejžar)

MAREC 2016

- 4.-6.3. Duhovne vaje v Logarski dolini (organizira Maja Žvokelj)
18.-20.3. Duhovne vaje za razvezane pri sv. Jožefu v Ljubljani: Talita Kum (s. Judita Mihelčič in p. Viljem Lovše)
21. 3. **7. srečanje:** Hvaljen, moj Gospod (papeževa enciklika) (p. David Bresciani)

APRIL 2016

16. 4. Planinski izlet (organizira Helena Škrlep)
25. 4. **8. srečanje:** Skrivnost trpljenja (p. Damjan Ristić)
30.4.-2.5. Počitnice na Veliki planini (organizirata Tomaž Rozman in Zdenka Ribnikar)

MAJ 2016

8. 5. Pot romarjev iz Žalostne gore na Zaplaz (vabi Alenka Tomc)
22. 5. Izlet po Krasu (vodi Silvan Pipan)
23. 5. **9. srečanje:** Čisti v srcu (p. Tomaž Mikuž)

JUNIJ 2016

19. 6. Zaključek »srčkovega leta« in sv. maša
20. 6. **10. srečanje:** Zahvala, kesanje, pogled naprej (p. Viljem Lovše)

JULIJ, AVGUST 2016

25. 7. Maša in družabno srečanje
10.-20. 8. Skupne počitnice Murter
22. 8. Maša in družabno srečanje

Organizirani bodo še drugi dogodki, o katerih bomo obveščali sproti.

Srečanja skupine SRCE so enkrat mesečno, praviloma četrti ponedeljek v mesecu ob 19⁴⁵ pri sv. Jožefu.